

Terugblik Trek 2001

Trek naar Trek 2001 door ATR, groep 2

Maandag 16 juli

Op maandagochtend worden de laatste voorbereidingen getroffen voor de grote trek. De paarden ingeladen en afspraak op de Stardustranch te Oelegem alwaar we vertrekken voor een opwarmingswandeling van 3 uur onderbroken door een stop in Manege Doorne Landen waar de eigenaars zo vriendelijk zijn om ons van drank te voorzien tijdens hun sluitingsdag. De zon schijnt maar dit zou niet lang duren...

Ter afsluiting van deze eerste mooie dag worden de vans naar het eindpunt in Geldenaken gereden waarna iedereen huiswaarts gaat voor een laatste normale nachtrust.

Dinsdag 17 juli

Eindelijk is het zover: we zijn weg. We zijn: Daniel, Glenda, Katja, Yves en Roger onze voorzitter. Via illegale wegen (onvergetelijke galops langs het Albertkanaal) bereiken we de pleisterplaats van de BAVODRAVERS te Noorderwijk bij Westerlo. Hier worden we opgewacht door de ouders van Katja. Dankzij deze mensen dienen wij onze bagage niet zelf mee te sleuren. Onze paarden krijgen elk een apart stukje weide om op te grazen.

Zelf breken we die avond de fles bacardi van 3 liter aan. Een mens moest toch iets doen in dat verlaten nest! Om half drie gaan we slapen en we horen het de hele nacht regenen.

Woensdag 18 juli

Zo ook bij het opstaan: regen tot een half uur voor we de paarden opzadelen: echt ATR weer want het vertrek gebeurt onder een regenloze hemel. Op de middagstop, welke we bereiken na onmetelijke lange galoppades langs de oevers van de Nete, is het droog. We noemen onszelf de ASR: de Antwerpse Snelheidsruiters. Na 5 minuten begint het echter te regenen. Geen nood: onmiddellijk de regendeckens bovengehaald en de zadels op een droge plek gelegd. Als we om half drie weer aanzetten is het droog: echt ATR weer.

We worden opgewacht door Johan Van den Brande, voorzitter van de commissie endurance, die ons tegen 18 km/uur naar zijn huis begeleidt. Onze paarden wachten grote stallen, wijzelf worden vergast op een reuze BBQ op het terras van Johan en Daisy. Hier worden we vervoegd door 2 andere cracks: Elke en Geert. Nadat we de wijnkelder geleegd hebben vallen we onze bacardifles aan. Het wordt 5 Hr en ze noemen ons de AZR: de Antwerpse Zuipruiters. Om 7 Hr zijn we wel paraat om de paarden te voeren.

Donderdag 19 juli:

Droog opgezadeld vertrekken we naar het kasteel van Horst voor een middagstop welke sommige leden nog zal heugen. Tegen de avond vervoegen we de afspanning BABELOM waar we zeer goed ontvangen worden. Hier ontmoeten we de groep van Marc en Monique die uit Willebroek vertrokken zijn. Ook vinden we hier Sonia en Ingrid. Roger en Yves blijken last te hebben van hun darmen. Door deductie wordt de schuldige ontdekt: haring uit het kasteel van Horst. Ze noemen zichzelf de ASR (vertaling laat ik hier achterwege). De nacht brengen we allen gezellig door in 1 slaapzaal waar een SMSer en een hijgende hond (er is geen verband) voor korte onderbrekingen zorgen.

Vrijdag 20 juli:

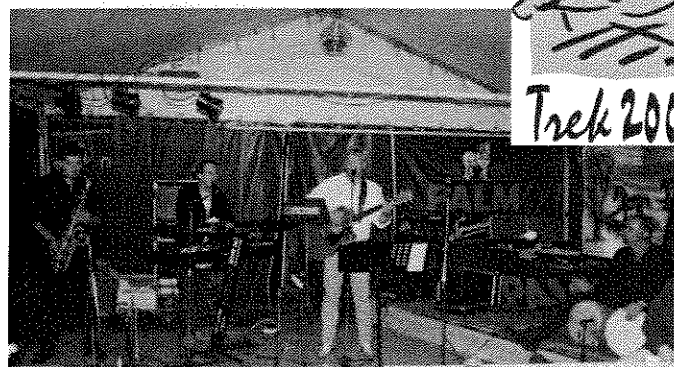
Het regent pijpenstelen: we zadelen onze paarden droog op in de stal, stijgen op en 5 minuten later is het droog: echt ATR weer. Na 11km arriveren we in Zétrud-Lumay: 110 km onder prachtige omstandigheden.

Nu begint de Trek.

Wij wensen Roger, onze voorzitter en gids, te bedanken voor zijn volle inzet waarmee hij de trek naar de Trek heeft voorbereid evenals de ouders van Katja welke als serviceteam onze logistiek op zich hebben genomen. Volgend jaar zijn we er zeker terug bij!!! Yves

**DE DOT-COMMERS
SUPER AMBIANCE
OP VRIJDAGAVOND!**

Trek 2001

Terugblik Trek 2001

Een relaas van Goedele, Jeannette en Marc, ge weet wel, die uit West -Vlaanderen

Lang naar uitgekeken, snel voorbijgevlagen. De Trek 2001 begon voor ons op donderdagavond, om op vrijdag geen tijd te verliezen en het uur van opstaan niet te vroeg te moeten plannen. Besloten we de paarden dezelfde avond van de weide te halen. Weinig tijd, vlug - vlug, zijn woorden die niet samengaan met omgaan met paarden. Osiris en Flicka fris en monter, in die week niet bereden, lieten zich makkelijk optuigen, zadels werden niet gelegd, kopstuk zou wel volstaan. Uit de wei de straat op, betonbaan, begon Osiris om onduidelijke redenen bokkesprongen te maken, ook mede door een tekort aan rijervaring (?) belandde ondergetekende zonder veel pardon op straat - elleboog blauw en geschaafd, bekken gekneusd en een hand en pols die stekende pijnen vertoonden. Dan maar de weg naar huis te voet afgelegd met in het achterhoofd de schrik dat een deelname aan Trek misschien wel eens voor 2002 zou kunnen zijn.

Enkele grote rode pillen deden echter wonderen en toen

ik op vrijdag opstond bleek de pijn reeds goed te harden.

Nadat we het materiaal in de kamion geladen hadden dienden enkel en alleen nog de paarden hun plaats in te nemen vooraleer te kunnen vertrekken. Wind en een kletterende regen waren onze metgezel en wat we ook probeerden Osiris was weeral met geen "stokken" in de kamion te krijgen, geduld - geduld en vooral veel geduld deden ons na één uur hard zwoegen uiteindelijk slagen in onze opzet. Gezellig legden we de weg af tussen Oedelem en Hoegaarden. Aangekomen ter plaatse ging de bezorgdheid eerst en vooral uit naar de paarden. Samen met Jaenette, oude rot in het vak, spanden we ons stukje weide af. Osiris, Flicka en Seraphyne zouden drie dagen lief en leed delen maar vooral samen prachtige momenten beleven tussen alle deelnemers aan Trek 2001.

Prachtige momenten waren het zeker, de kennismakingsrit op vrijdagmiddag leerde ons (paard en ruiter) het mooie glooiende landschap kennen, grootse velden - stilte en rust waren de eerste indrukken. Op zaterdag, rit op staffkaart. Algauw bleek dit voor velen onder ons een niet zo eenvoudig te klaren klus, toch was ook deze rit van een uitzonderlijk mooi gehalte. Dat in deze streek en dorpjes niet veel cafeetjes

Trek 2001

zijn om de dorst te lessen ondervonden we aan den lijve, gelukkig maakten we kennis met een vriendelijk echtpaar uit de streek die onmiddellijk bereid gevonden werd hun kelder voor ons open te stellen. Deze dag (en eigenlijk de volle driedaagse) werd overschaduwd door een spijtig maar zeer ernstig ongeval één onzer kameraden overkomen. Hoe hij het stelt, weet ik actueel niet, hopelijk gaat het hem goed en doet de medische wereld wonderen, we wensen het hem en zijn familie uit het diepste van ons hart toe. Toch ook even stilstaan bij het "veilig paardrijden", meestal moet men in het leven geluk hebben of moet men het toch proberen af te dwingen dit door risico's te vermijden of door waar mogelijk beschermende maatregelen te treffen. Rijden bloodshoofds, met een hoed of met een beschermende helm, elkéén onder ons heeft actueel nog de vrije keuze. Misschien wordt het ooit een verplichting, wat ons betreft kozen wij voor het laatste, de helm.

Ook de zondag bracht een aangename rit in een afwisselend landschap, de stop was goed maar vooral verfrissend.

Logement kon in de eigen tent, aanhangwagen, caravan of bij de boer op zolder. Zelf vergeet ik nooit meer het prachtig beeld op zondagmorgen rond zes uur, een weide sluimerend in de ochtendnevel, een beginnende dag die koud aanvoelde, warme dampen opstijgend uit geurige paardenlijven, een langzaam opklimmende zon, verder geen levende ziel te bespeuren enkel de aanwezigheid van een "natuurlijke" stilte, het deed mij wegmijmeren naar de spreuk die thuis de muur van de stal versiert:

"Mensen met paarden hebben de hemel op aarde maar, komen zij te sterven valt niet veel te erven."

Dit zijn van die momenten die het leven mooi en aangenaam maken, die een mens doen beseffen hoe enig mooi de relatie mens - dier, paard - ruiter kan zijn maar ook hoe nietsontziend hard en diep rakend een mogelijks ongeval een abrupt einde kan maken aan deze hemelse wereld.

Niets dan lof voor de organisatie, maaltijden en drank naar ieders voldoening. Een besef dat Trek 2002 van eenzelfde schoonheid dient te zijn, misschien wel eens aan die mooie kant van België, die West -Vlaamse kant.

Marc